

در نهمین جلسه سوگواره فعالین هنر و رسانه

پناهیان: فرهنگ رسانه‌ای و سیاسی ما غالباً بویی از جوانمردی نبرده/ از آقای قالیباف، به خاطر

بنای میدان امام حسین(ع) تشکر می‌کنم

پناهیان: چند شب پیش در ارتباط با میدان امام حسین(ع) در این مجلس صحبت کردم و مثالی زدم، چون در قسمتی از بحث از تعبیر تکنوکرات استفاده شده بود، بعضی از دوستان فکر کردند عرض بنده تعریضی به آقای قالیباف است. و ظاهراً این مطلب را به عنوان انتقاد، از بنده به ایشان منتقل کرده‌اند. در حالی که به هیچ وجه بنده چنین نگاه و نظری نداشته و ندارم... اساساً بنده ایشان را یک مدیر ارزشی می‌دانم.

حجت الاسلام علیرضا پناهیان با بیان اینکه «بنده واقعاً به کاری که در میدان امام حسین(ع) انجام شده علاقه

دارم.» گفت: از ایجاد چنین میدانی که آقای قالیباف به آن اهتمام ورزیدند، باید تقدیر شود... این گونه حرکت‌ها و توجه به ارزش‌ها در ساخت‌وساز شهری خلاف روحیه تکنوکراسی است. روی سخن من هم نهادهای دیگری بود که باید بیایند از این فرصت میدان امام حسین(ع) استفاده کنند تا برای مردم، محلی برای خاطرات معنوی قرار بگیرد. من واقعاً به خاطر میدان امام حسین(ع) جدا از همه خدمات با ارزش آقای قالیباف از ایشان تشکر می‌کنم.

در ادامه بخش‌هایی از **نهمین** جلسه سخنرانی حجت الاسلام علیرضا پناهیان در دانشگاه هنر با موضوع «**فرهنگ حماسی و حماسه فرهنگی**» را به گزارش پایگاه اطلاع رسانی بیان معنوی می‌خوانید:

فرهنگ حماسی، فرهنگی است که در آن اصل اصیل مروت وجود دارد/ اگر مروت جا بیفتد، به راحتی دین هم جا می‌افتد

- فرهنگ حماسی چه نوع فرهنگی است؟ فرهنگی که در آن اصل اصیل مروت وجود داشته باشد. اگر دین هم نباشد، می‌توان فهمید مردانگی زیبا و نامردی زشت است. اگر مروت جا بیفتد، دین هم خیلی راحت‌تر جا می‌افتد. جوانمرد بودن نیازی به دیندار بودن ندارد، اما زمینه پذیرش دینداری را فراهم می‌کند. البته دین جوانمردی را تقویت می‌کند و دین در جوانمردها بهتر جا می‌افتد. هرکسی که مروت نداشته باشد قاعدتاً بی‌دین خواهد شد. گاهی کسانی مروت ندارند ولی با دین مروت پیدا می‌کنند. در جامعه‌ای که در آن مروت و جوانمردی رواج دارد، ممکن است دروغ گفته شود ولی نوعاً با دروغ به کسی خیانت نمی‌کنند. کسی که مروت دارد، وقتی دیندار می‌شود، دینداری او عالی خواهد بود. آدم متدینی که خلاف مروت و جوانمردی رفتار کند، گناهِش خیلی سنگین‌تر است. در عین حال که انتظار داریم کسی که دین ندارد هم نامردی هم نکند.

فرهنگ رسانه‌ای و سیاسی ما، غالباً بویی از مروت و جوانمردی نبرده

- متأسفانه فرهنگ رسانه‌ای سیاسی ما، غالباً بویی از مروت و جوانمردی نبرده است. ممکن است در روابط انسانی خیلی بامروت باشیم ولی در فرهنگ سیاسی، بعضی‌ها جایگاهی برای مروت قائل نیستند. اگر کسی بخواهد در فضای سیاسی، با مردانگی رفتار کند؛ بعضاً مورد تحقیر و شماتت هم قرار می‌گیرد. گویی برای بعضیها عرصه سیاست جای مردانگی نیست. گاهی در بخشی از فضای رسانه‌ای سیاسی ما، نهایت نامردی و بی‌مروتی جاری است. بعضی از رسانه‌ها و سایت‌ها بویی از مروت نبرده‌اند. یکی از مصادیق مروت این است که حتی المقدور آبروداری کنی و کسی را تخریب نکنی. آیا فضای رسانه‌ای ما این گونه عمل می‌کند؟

• چند شب پیش در ارتباط با میدان امام حسین(ع) در این مجلس صحبت کردم و مثالی زدم، چون در قسمتی از بحث از تعبیر تکنوکرات استفاده شده بود، بعضی از دوستان فکر کردند عرض بنده تعریضی به آقای قالیباف است. و ظاهراً این مطلب را به عنوان انتقاد، از بنده به ایشان منتقل کرده‌اند. در حالی که به هیچ وجه بنده چنین نگاه و نظری نداشته و ندارم. اگر کسی چنین برداشتی را حدس بزند و بر مبنای همان حدسش، آن را با قاطعیت به عنوان نظر بنده جایی نقل کند، این کار حتماً از غیبت بدتر است و چنانچه توبه نکند، روز قیامت گریبان‌گیرش خواهد بود. مروت این است که اگر کسی بخواهد حرفی را منتقل کند باید مطمئن شود منظور گوینده از آن حرف چه بوده است؛ نه اینکه حدس و گمان خود را به عنوان نظر گوینده بیان کند!

• اتفاقاً چون موضوع بحث ما مروت است عرض کنم چند سال قبل، یکی از دوستان خوب و باصفایی که با خوبان رفت و آمد دارد و آقای قالیباف را هم میشناسد، آدم سیاسی هم نیست، در مورد آقای قالیباف می‌گفت: «آقای قالیباف مرد است، من مروت از او دیده‌ام». بنده هم نظر آن دوستان را قبول دارم. نباید فضای سیاسی و فرهنگ سیاسی ما به گونه‌ای باشد که انگار همه باید به دنبال تخریب هم باشند و این بشود معنای سیاسی بودن. فضا به گونه‌ای شده که اگر در بخشی از یک سخنرانی کلمه‌ای بیاید و در بخش دیگر پیشنهادی مطرح شود، هرکسی هرچوری دلش می‌خواهد برای تخریب از آن استفاده می‌کند.

جدا از همه خدمات با ارزش آقای قالیباف، به خاطر بنای میدان امام حسین(ع) از ایشان تشکر می‌کنم /
 نهادها از فرصت میدان امام حسین(ع) استفاده کنند

• سال قبل در روز عاشورا در میدان امام حسین(ع) سخنرانی کردم و از آقای قالیباف بابت زحمتی که در ساخت طرح جدید میدان امام حسین(ع) کشیده بودند، تشکر کردم. چند شب قبل هم که در همین مجلس به میدان امام حسین(ع) اشاره کردم، پیشنهادم این بود که ترتیبی داده شود که اتوبوس‌هایی که عازم کربلا هستند از این میدان حرکت خود را شروع کنند. چون مسافر کربلا با بقیه مسافرها فرق دارد. بعد عرض کردم برخی از رفقا گفته‌اند که به خاطر محدوده طرح ترافیک و مشکلات ترافیکی، اتوبوس نمی‌تواند به میدان امام حسین(ع) بیاید. گفتم برای این مسئله می‌توان چاره‌ای اندیشید. بنده واقعاً به کاری که در میدان امام حسین(ع) انجام شده علاقه دارم. میدان امام حسین(ع) تنها نماد شهری مذهبی است. از ایجاد چنین میدانی که آقای قالیباف به آن اهتمام ورزیدند، باید تقدیر شود. اگرچه ممکن است بعضی‌ها سلیق دیگری داشته باشند و در نحوه طراحی میدان نظرات دیگری داشته باشند که برخی به من هم گفته‌اند، اما اصل طرح این میدان بسیار با ارزش است.

• این‌گونه حرکت‌ها و توجه به ارزش‌ها در ساخت‌وساز شهری خلاف روحیه تکنوکراسی است. روی سخن من هم نهادهای دیگری بود که باید بیایند از این فرصت میدان امام حسین(ع) استفاده کنند تا برای مردم، محلی برای خاطرات معنوی قرار بگیرد. عرض بنده این بود که کلاً در کشور ما مدیران زیاد ملاحظات

فرهنگی را در نظر نمی‌گیرند. حتی مدیران فرهنگی هم غالباً در زمینه فرهنگ‌سازی کم کاری دارند. بله بنده این انتقاد را کلاً از وضع مدیریت فرهنگی در کشور دارم نظر به نهاد خاصی هم ندارم، منکر زحمتهای هم نیستیم، ولی برای فرهنگ‌سازی خیلی بیشتر از این حرف‌ها میشود از فرصت‌ها استفاده کرد.

• آقای قالیباف که خودش هیاتی و جبهه‌ای است، طبیعی است ایشان اگر هر میدانی را در تهران به خاطر عزت و افتخار ایران اسلامی یا رفاه مردم درست کرده‌اند، در درست کردن شرایط جدید این میدان، یک علاقه و محبت خاصی هم به امام حسین(ع) هم داشته‌اند. اساساً بنده ایشان را یک مدیر ارزشی می‌دانم. بی‌دقتی و بی‌تقوایی در نقل سخنان بنده یا هر شخص دیگری - به ویژه اگر منجر به سوءتفاهم بین مؤمنین شود، گناهی است که نیاز به توبه دارد. ممکن است کسی که این نقل را کرده دلسوزی هم داشته باشد، ولی اگر کسی از سردلسوزی هم چنین کاری بکند، باز هم اثرات سوء آن باقی می‌ماند. من واقعاً به خاطر میدان امام حسین(ع) جدا از همه خدمات با ارزش آقای قالیباف از ایشان تشکر می‌کنم.

فضای تخریبی رسانه‌ای موجب نوعی خفقان روانی می‌شود/ این فضا مانع تقدیرها، نقدها و پیشنهادهاست

• فضای سیاسی و به‌ویژه فضای رسانه‌ای و مخصوصاً فضای شبکه‌های اجتماعی، در کنار همه فرصت‌های خوبی که مهیا کرده، محیطی شده برای انواع سوءظن‌ها و تخریب‌ها. انسان در هر موقعیتی مسئول است که سخن سدید بگوید، هر حرفی را نقل نکند و هر کلام یا موضعی را به کسی نسبت ندهد. فضای تخریبی و سرشار از سوءتفاهم، موجب نوعی خفقان روانی می‌شود. در چنین فضایی، دیگر نه می‌شود انتقادی مطرح کرد، نه حمایت و تقدیری می‌شود کرد، نه پیشنهادی می‌توان داد، و نه ابراز نگرانی می‌شود کرد. چون در هر صورت شما را به این سوی و آن سوی منتسب کرده و به وابستگی به این خط و آن خط متهم می‌کنند. رسانه‌ها اگر به آن صورت که در غرب رایج است خود را متخصص و مسئول جنگ روانی بدانند، آزادی را از افراد جامعه سلب خواهند کرد و روند طبیعی تبادل نظر و گفتگو مختل خواهد شد.

